

Een ongetrouwde vrouw, wonend met een zuster, kinderlooze weduwe. O! hoe die haar verwenden! Alle heerlijkheden, die een gevarieerde rij van Tantes en Oma's mijn kleine, stoute peuter uit den aanhef dezer hartsuistorting toebrengen, legden zij aan de voeten van het blonde kind. Ze vertelden het wonderschoone, nooit vergeten verhalen. Ze teekenden er heele schilderijen bij. Ze zongen voor haar. Ja, zelfs dansten ze voor haar: oude deftige dansen. Ze maakten wonderbaarlijke dingen voor haar: mandjes van bloeiende hei, alle mogelijk poppen-kleertjes. Ze onthaalden haar op de primeurs van 't seizoen: aardbeien, kersen, frambozen. Ze gingen in een open victoria met haar naar „den Bataafschen Boer” of naar het theetuin in Dekkersduin. Ze waren altijd aan het naaien voor haar, dat ze toch ook voorzien zou zijn van de nouveauté's, die de Haagsche jongejuftjes droegen. Maar bovenal: ze omringden haar met hun liefde, met hun teederheid — En nu, terugblikkend in het verleden, zie ik, dat dààr vooral en verder in de andere „verwennende” milieux, haar hart en haar ziel gegroeid zijn. Dat ze dààr *mensch* is geworden.

SANOSTOL

volwaardig
levertraan-product
met limonadesmaak

En in een rijke, warme, innige dankbaarheid herdenkt ze allen, die haar „verwenden”.

Want zoo ergens, dan is het *zeker* in de opvoeding aldus „de Heer, dus de Kracht en de Macht, was nièt in den storm en nièt in de aardbeving en nièt in het vuur.

Maar „in het suizen van een zachte koelte”.
(1 Kon. 19 : 12).

Nannie van Wehl.